

Teatterissa

Bernoulli johtaa perintöjärjestöä

Raumlainen arkkitehti Markus Bernoulli valittiin Eurooppa-päivänä maanantaina 9. toukokuuta Europa Nostra Finlandin (EuNoF) puheenjohtajaksi. Europa Nostra Finland on viime maaliskuussa perustettu eurooppalaisen kulttuuriperintöjärjestö Europa Nostran suomalaisen paikallisyhdistys. Markus Bernoulli on Europa Nostran valtuuston jäsen.

Muut hallituksen jäsenet ovat Suomen Kulttuuriperinnön Säätiön puheenjohtaja Benito Casagrande, Suomen Kotiseutuliiton hallituksen puheenjohtaja Heikki Kukkonen ja arkkitehti Tapani Mustonen. Suomen Arkkitehtiliitolle varattiin lisäksi mahdollisuus nimetä hallitukseen henkilö.

EuNoFin toimisto on Suomen Kotiseutuliiton toimiston yhteydessä Helsingissä.

– Yhdistyksen perustaminen on ollut haaveenani vuosien ajan. Sen avulla on mahdollista luoda uudenlaista yhteistoimintaa suomalaisella kulttuuriperintökentällä ja peilata suomalaista kulttuuriperinnön hyväksi tehtävää työtä siihen, mitä muualla Euroopassa tehdään, Markus Bernoulli toteaa.

Toivomuksena on, että mahdollisimman moni kulttuuriperintöjärjestö liittyisi jäseneksi. Suomen Kulttuuriperintökasvatuksen seura on jo päättänyt hakea järjestön jäsenyyttä.

Europa Nostra on eurooppalainen kulttuuriperintöä vaaliva kansalaisjärjestö ja kulttuuriperintötoimijoiden kattojärjestö, johon voi liittyä myös yksityisjäsenenä. Järjestöllä on yli 400 jäsen- tai kannatusjäsenyhteisöä eri puolilla Eurooppaa. Se toimii läheisessä yhteistyössä Euroopan unionin, Euroopan neuvoston ja Unescon kanssa ja se on saanut tehtäväkseen jakaa EU:n vuosittaiset kulttuuriperintöpalkinnot.

Markus Bernoulli.

Laiva lähtee, hyppää mukaan

» Arkki

- » Käsikirjoitus ja ohjaus Reetta Vehkalahti
- » Lavastus Kari Halminen ja ryhmä
- » Sävellys ja sovitus Jami Westergård
- » Äänisuunnittelu Veli-Ville Sivén
- » Valosuunnittelu Riikka Hakala, V-V Sivén, Seppo Saarinen
- » Rooleissa mm. Antti Karumäki, Susanna Hakala, Konsta Tanner
- » Porin Teatterinuoret Työväenopiston auditoriossa 8.5.2011

TEKSTI Tiina Laakso

KUVA Reetta Vehkalahti

Aasialaiset ovat maailmanlopun sateessa. Vasemmalta Mira Rastas, Annika Koivukorpi, Eva Marin, Marika Sandberg ja Elina Ilottu.

Joskus joutuu ihmettelemään, mikä Teatterinuoria oikein ajaa: onko se nuoruus, into vaiko juuri nuoruuden into? Mikä saa pidäkkeettömän anarkismin tulemaan ilmi niin kurinalaisena ja ryhmähenkisenä työnä että monetkin ammattiteatterin tekijät saavat läähättää kateudesta ja hiki haisten samaan pyrkii?

Arkki on varsinainen maailmanlopun musikaali: tuhotulva tulee, oletko valmis? Tiedemiehen ja tuottajan (Antti Karumäki ja Konsta Tanner) muodostama epäpyhä allianssi löytää markkina-ration ja pelastuksen mahdollisuuden rajun ilmastonmuutoksen uhkaamassa maailmassa.

Rakennetaan iso laiva ja kilpailutetaan tulevaisuuden toivot, jotka eivät halua viimeiselle rannalle ihmettelemään jäädä. Maratonmarssin tyyppises-

sä simputuskilpailussa armotta putoavat pois kaikki sokeritautiset, lättäjalat, homot tai muuten vain kilpailuasenneongelmaiset.

Arkin rakentamisessa tarvittava halpatoivoima, kuten puolalaiset rakennustyöharjoittelijat tai aasialaisperäiset marjanpoimijat ovat myös tarpeen vaatiessa uhrattavissa olevaa materiaalia.

Kaikki vedättävät kaikkia, ja isolle vedättäjällekin löytyy aina vain suurempi vedättäjä.

Ilmastonmuutos. Kilpailuyhteiskunta. Eriarvoisuus. Parisuhteet. Kaikkia näitä Teatterinuoret sohvivat kepeän kipeästi, tanssien ja laulaen.

Jami Westergårdin luotsaama iso orkesteri tahdittaa ryhdikkäästi näy-

telmään kirjoitetut laulut. Jonkunlaista tahdinheittoa saattoi kuulla isojen yhteislaulujen kohdalla, mutta pienemmillä ryhmillä hoitui laulupuoli mallikelpoisesti. Konsta Tanner saa tuottaja Ulmosen rooliinsa komeita vivahteita paitsi koomikan tajullaan, myös laulutaidollaan.

Susanna Hakala yleisönohjaajana ja tarinaa kertaavana etäännyttäjänä on elämäntaitokonsulttien kermaa kaikkine makeine maneereineen. Jeremias-Petteri Nieminen ujuttaa pienin elein ja hymyin valkoihoisen keskiluokkaisen isän osaansa emmentaljuuston kaltaista rasvaista omahyväisyyttä.

Yllä mainitut hahmot toimivat esimerkkeinä siitä, miten hyvin harjoitettu

yhteistyö vie tämän yli kaksikymmentäpäisen näyttelijäryhmän kunkin jäsenen mitä mainioimpiin yksilösuorituksiin.

Vehkalahti hallitsee ohjaajana joukkojen liikuttelun. Kun mylläkkä lavalla on hallittua, voi jokainen keskittyä myös oman roolinsa kasvattamiseen.

Kun puvustus, lavastus, äännet ja valot ovat myöskin kohdallaan, on tämän kevään yllättävin ja intensiivisimmin räyhäävä musiikkiteatteritapaus valmis.

Etusivun vinkkiokuva: tällaista on puolalaisten siirtotyöläisten asuntoahtaus; vasemmalta Kari Halminen, Antti Tuominen, Henri Välikangas, Kalle Kolin ja Viljami Hammarberg.

Rakastaa, ei rakasta – yritettiin edes

» Musta morsian

- » Tekstit Arno Kotro
- » Dramatisointi ja ohjaus Tapio Kankaanpää
- » Rooleissa Janette Westergård ja Jarno Malinen
- » Musiikki ja äänet Jukka Ranula
- » Videot Tapio Kankaanpää ja Jukka Ranula
- » Otava Ensemblen ensi-ilta KulttuuriKulmassa 6.5.2011

TEKSTI Tiina Laakso

KUVA Pauliina Koivunen

kariutuneen parisuhteensa ongelmaakohtia ja suvantovaiheita puhuen milloin toisilleen, milloin toistensa ohi.

Muuten varsin staattista esitystä värittävät satunnaiset videovälähdykset näyttämölle ripustettuihin kehyksiin. Tämän näytelmän pääosassa on puhe, ei toiminta.

Taustalla soiva itseään toistava pianosävelmä vielä nostaa tapahtumattomuuden tapahtumien keskipisteeksi.

Pieleen mennyt suhde on aiheena niin klassikko, ettei uusien näkökulmien löytäminen oikeastaan edes tunnu enää mahdolliselta. Tai sitten koko teksti tulisi repiä kerrassaan auki ja hakea täysin uudet ilmaisukanavat. Otava Ensemblen Musta morsian ei toisen tason vivahteita tavoita eikä toteutuksellaan niitä taida edes hakea.

Janette Westergårdin ja Jarno Malisen keskinäinen intensiteetti kyllä kantaa ja kestää, mutta vuolaana virtaava puhe kilpistyy äkkinäisiin itsesäänselvyksiin jotka jo puhki kaluttuina kimmahdelevat kivaan maahan. Teksti itsessään

Kokeilu ajatuksia herättävän huoneteatterin suuntaan: rakastavaisina Jarno Malinen ja Janette Westergård.

on rytmiltään niin yksitasoinen, ettei ohjaajakonkari Kankaanpäällä juuri ole mahdollisuutta ollut sen muuttamiseen tekemättä Kotron runoilta räikeää väkivaltaa.

Niinpä uusi teatteriyhteisö Otava Ensemble saapuukin

kaupunkiin hiukan kuin väkivaltaa hiipien, ei toki anteesi pyydellen. Keskeiseksi tavoitteekseen yhteisö ilmoittaa puhuttelevan näyttämötaiteen tuottamisen. Musta morsian on mielenkiintoinen, joskin värittön kokeilu ajatuksia herättä-

vän huoneteatterin suuntaan. Jatko osoittanee miten Otava Ensemble uusien muotojen, tekijöiden ja toimintaympäristöjen etsimisessään onnistuu.

Joka tapauksessa, tervetuloa tähän kaupunkiin. Kyllä meille mahtuu.